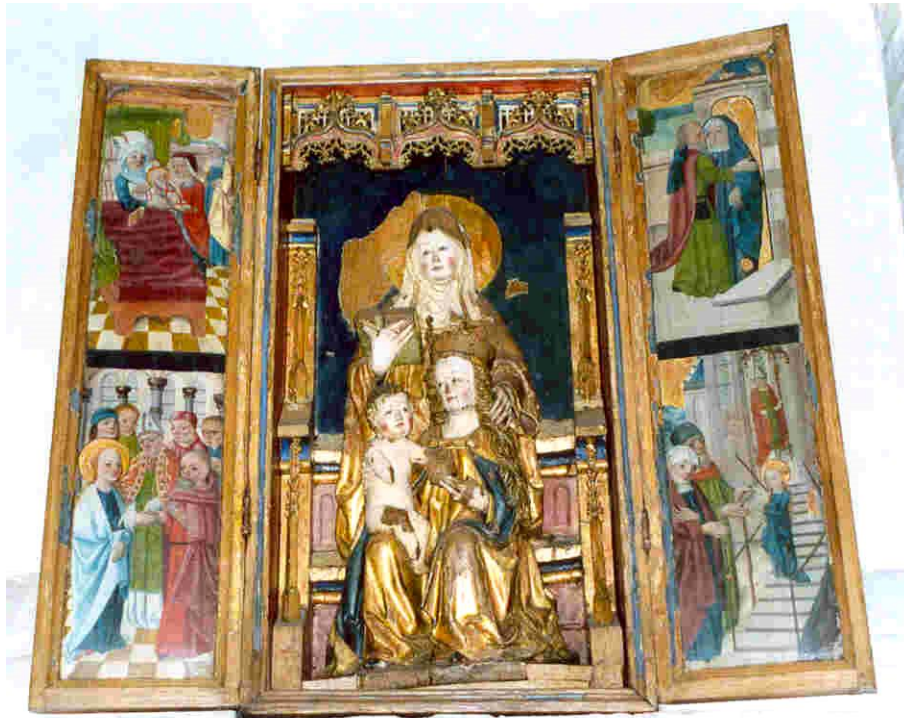

Annas brev til Maria

Gammel sidealtertavle i Vordingborg Kirke.

Foto af Susanne Fabritius de Tengnagel

Midt for: Jomfru Maria med Jesus på skødet,
og Marias mor, Anna Selvtredje, med Maria og Jesus på skødet.
Malerierne på fløjenes Indersider forestiller legendariske scener af Jomfru
Marias historie, foroven Joachims og Annas Møde og Marias fødsel,
forneden Marias tempelgang og trolovelse.

Kilde: <http://danmarkskirker.natmus.dk/>

Jomfru Marias mor, Anna Selvtredje, skriver til sin datter

Kære Maria!
Jeg skriver til dig,
mens du er hos Elisabeth.
Du skal vide, at jeg som din mor tænker på dig
både med bekymring i hjerte og fuld af håb.

Du skal føde en søn,
som vil forarge verden,
fordi han lader verden se vor Gud.
Men nu, da Herren har udvalgt dig
til at bære Hans søn under dit hjerte, skal du vide,
at jeg, som selv har båret og født dig, vil støtte dig i alle ting,
for jeg tror, du vil få en svær tid med denne søn.

Hvor ofte har jeg ikke fortalt dig, at den, som ser Herren, skal dø.
Ingen af vores forfædre turde stå ansigt til ansigt med Herren.
Ingen af vores forfædre turde nævne Herrens navn.

Men til dig har englen sagt,
at du skal kalde himlens søn for Jesus.
Det navn betyder jo: Herren er frelse, som om vi havde brug for en sådan.

Husker du, at jeg har fortalt dig om Moses.
Han blev også udvalgt af Herren.
Han førte vores forfædre ud af Ægypten, ud af trællekår
og ind i det forjættede land,
hvor vi nu bor.
Moses blev redningsmanden for vort folk.
Han førte det gennem det røde hav
efterfulgt af Faraos krigsmaskine.

Han førte det gennem ørkenen, gennem mange og svære trængsler,
hvor de kæmpede mod sult og tvivl.
Moses døde ved grænsen til det forjættede land.
Selv fik han nemlig ikke lov til at komme med ind i landet,
han, som ved Herrens hjælp lod vort folk komme frelst i land.
Husker du alt dette, Maria! Moses blev tjener for Herren.

Nu er du blevet Herrens tjenerinde,
og Josef har selv bekræftet,
at du skal føde en søn, som han ikke er far til.
Han har fortalt,
at Herrens engel viste sig for ham i en drøm og sagde:
"Josef, Davids søn, vær ikke bange for at tage
Maria til dig som hustru;
for det barn, hun venter, er undfanget ved Helligånden.
Hun skal føde en søn,
og du skal give ham navnet Jesus;
for han skal frelse sit folk fra deres synder."

Når Josef har fortalt dette og har lovet mig og din far, Joachim,
at han ikke vil svigte dig, selvom han er i sin gode ret til at forlade dig,
ja, så må jeg, din gamle mor, tro, at det er sandt, som det er sagt,
jeg skal være mormor til Guds søn, som skal frelse sit folk fra deres synder.

Det er bare så svært at acceptere,
at Herren vil give sig tilkende i egen høje person
og lade sig føde af min datter fra Nazaret.
For du ved jo godt, at ingen regner med,
at noget godt kan komme fra Nazaret!

Siden du fortalte om englens besøg, har din far ikke sovet den halve nat.
Forleden råbte han som i søvne:
"Kan det være sandt? - Kan det være sandt?"
Jeg har spurgt ham,
hvad det er, der kunne være sandt!
Han havde svært ved at svare mig,
havde svært ved at tage ordene i sin mund.
Han følte, at vores naboer ville tro,
at han havde fået storhedsvanvid,
hvis han talte højt om det,
som var kommet til ham.
Jeg må indrømme,
at jeg blev pinlig berørt,
da han fortalte mig om det, der kunne være sandt.
Men han måtte fortælle bare et menneske, om de tanker, der oprørte ham
og lod ham ligge vågen om natten.

Husker du, Anna, sagde han,
husker du, hvad profeten Esajas forkyndte.
Husker du hans ord om barnet, der skal fødes,
barnet, der skal være fredens Herre.
Om den unge kvinde, der skal føde en søn,
og hun skal give ham navnet Immanuel.
Husker du, at profeten også forkyndte
om Herrens lidende tjener,
der skal bære vores lidelser
og knuses for vores synder.
Han skal bære manges synd
og træde i stedet for syndere overfor Herren.

Ved din fars ord blev jeg grebet af stor angst.

Er vores datter virkelig
blevet Herrens tjenerinde for verdens Frelser,
så han kan bruge dig, Maria,
født af så ringe forældre som os?
Er Gud så stor,
så han lader sig føde som et menneske?
Skal vi se det, fader Abraham længtes efter at se,
men ikke fik set,
skal vi se Gud uden at frygte for vores liv?

Jeg skælver ved tanken om, at det er sandt.
En lille tvivl har bidt sig fast i mit hjerte.
Om du er Herrens tjenerinde,
der bærer verdens frelser under dit hjerte,
så undskyld mig, jeg må se ham, før jeg tror det.

Af Susanne Fabritius de Tengnagel

Men jeg beder Gud om af hele mit hjerte,
at jeg må få min kære datters barn at se
og holde ham i mine arme.
Jeg beder om, at jeg ikke må dø,
men leve, når jeg ser din søn.

Monolog til Mariæ Bebudelsesdag 28. marts 1993
af Susanne Fabritius de Tengnagel